

på pendlerens udgifter end på udgifterne til biltransport.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal i hvert fald ikke benægte, at det er blevet værre under denne regering. Men jeg vil sige det på den måde, at selv om værdien ligger nærmere det, en togbillet koster, end på de omkostninger, man har ved at køre i bil, ændrer det jo ikke ved det faktum, at det er folk, der bor i Københavnsområdet og har nem adgang til offentlig transport, der bruger en stor bid af omkostningerne til befordringsfradrag, og det synes jeg er toptåbeligt. Her skal folk over i den offentlige transport uden at have dårlig samvittighed over det, men jeg ved godt, at det er alt for ufleksibelt for folk, der bor i de tyndtbefolkede områder. Her er situationen anderledes.

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg sige: Jeg kan altså ret godt lide regionale løsninger, specielt når vi taler transport. Jeg synes faktisk, det er en rigtig god idé, at man finder ud af på regionalt niveau, hvordan man skal organisere tingene, for det er jo netop på det regionale niveau, man kan tage hensyn til regionale problemstillinger, så det synes jeg faktisk er fint.

Det er klart, at det skal ikke være sådan, at man er fuldstændig blind for, at det på lang sigt kan have nogle utilsigtede virkninger, og så må man selvfølgelig gribe ind. Men jeg synes, vi skal lade det være op til det regionale niveau. Vi kan gribe ind, hvis vi synes, det kører fuldstændig af sporet, men ellers kan jeg faktisk meget godt lide, at det ligger så tæt på borgerne som muligt.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er fint nok, men jeg betragter det egentlig primært som en indrømmelse til forslaget. Det eneste, vi ved med hundrede procent sikkerhed, er, at fradraget bliver fjernet, og det skal en masse mennesker nok mærke i deres hverdag. Men fint nok, det er jo den indstilling, man kan have.

Men det, vi ikke ved noget om, er, om der kommer en løsning for de personer. Det kan vi jo håbe, men der er ikke nogen, der ved det, og er det en rimelig måde at gøre det på? Jeg synes det egentlig ikke. Jeg synes, at man skulle sørge for at få lavet nogle aftaler på forhånd og prøve at finde ud af, om man ikke på regionalt plan kan komme med noget, som er troværdigt. Man kunne måske overveje den løsning, som er fore-

slået her, men på den anden side synes jeg egentlig, det er at spille lidt hasard med mulighederne for at få fleksibel arbejdskraft, og hvad ved jeg.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg må altså mere mig over, at Det Radikale Venstre siger, at det må være en indrømmelse over for forslaget.

Hr. Anders Samuelsen skulle prøve at læse forslaget igen. Hvis forslag er det? Jeg kan selvfølgelig godt forsøge at lege SF's ordfører, men det tror jeg ikke SF ville være så glad for, og det ville jeg heller ikke selv. Det er ikke mit forslag, så der er ikke nogen indrømmelser over for noget forslag. Jeg kommer med nogle markeringer af, hvor jeg og mit parti står, og så må SF sådan set komme med de indrømmelser, der måtte være, hvis SF har nogle indrømmelser over for deres forslag.

Det er et beslutningsforslag, og det er klart, at hvis man laver et lovforslag på grundlag af det, vil der være nogle ting, man skulle diskutere, bl.a. i hvilket omfang man ville lade det være op til det regionale niveau, og i hvilket omfang man ville lave nogle sikringsmekanismer fra centralt hold. Men jeg vil gerne holde fast i det udgangspunkt, at jeg mener, at regional kollektiv trafik skal besluttes på regionalt niveau, og at regionale transportløsninger skal findes på regionalt niveau. Det kan da godt være, at vi skal have nogle værktøjer – det vil jeg ikke afvise – men at sige, at det er indrømmelser over for SF's forslag, tror jeg trods alt SF'erne ville blive lidt kede af.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Homann.

Morten Homann (SF):

Ja, det ville jeg nemlig blive meget, meget ked af.

Jeg vil gerne sige tak til fru Pernille Rosenkrantz-Theil – ikke for at trække i land over for dette forslag, men faktisk for at støtte det – og så vil jeg sige tak til fru Charlotte Dyremose og hendes fire konservative kolleger, som markerede, at de ønskede status quo, for det er sådan set det bedste, man overhovedet har været ude for.

KL 13.50

Flere ordførere – i sidste omgang tror jeg, at det var hr. Jens Peter Vernersen fra det konservative Socialdemokrati – har nævnt, at når man